

sioner og amerikanske atomvåben tæt op til den russiske grænse, og det er ikke et skridt, der vil fremme freden i Europa.

Taletiden her i spørgetiden tillader ikke, at vi kommer længere med sagen, men jeg må bare konstatere, at vi står i en efter min mening meget alvorlig situation. Jeg vil drøfte med hr. Gert Petersen, hvorledes vi kan komme videre, for efter min opfattelse – og ganske givet også efter SF's – er der her tale om så alvorlige problemer, at en grundig folketingsdebat om dem helt afgjort bliver nødvendig i løbet af vinteren.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg deltager med stor glæde i en grundig debat, hvor der ikke er disse snævre tidsrammer, som spørgetiden giver os, om dette store spørgsmål om NATO's udvidelse ikke mindst i lyset af de seneste tilkendegivelser fra ansvarlig russisk side. Jeg vil her henvise til de udtalelser, der er fremsat af hr. Lebed så sent som i går.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 110

2) Til arbejdsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren endnu en gang bekræfte over for Folketinget, at det er tilladt danske virksomheder at annoncere efter dansk arbejdskraft i stillingsopslag, og at det lovmæssigt er tilladt at foretrække dansk arbejdskraft?«

Pia Kjærsgaard (DF):

Arbejdsformidlingen i Storkøbenhavn har for nylig besluttet, at man ikke længere vil acceptere, at arbejdsgivere kræver i stillingsopslag, at jobsøgere skal kunne forstå dansk. Det er Centret for Dokumentation og Rådgivning om Race-diskrimination, der har fået denne sag ført igennem.

Ministeren er jo bekendt med, at vi havde en omfattende debat under førstebehandlingen af det lovforslag, centeret henviser til, og som gik på, om forslaget skulle være en overskridelse af dansk lovgivning. Ministeren svarede mig dengang, at man principielt kan foretrække danske statsborgere ved ansættelse af medarbejdere, og dermed må man også kunne forvente, at den danske statsborger – eller hvem man nu foretrækker – også skal kunne tale og forstå dansk.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Under behandlingen af det lovforslag om forbud mod forskelsbehandling, som blev vedtaget i foråret, var fru Pia Kjærsgaard flere gange inde på det samme spørgsmål, som hun stiller nu, og jeg svarede dengang, at spørgsmålet om statsborgerskab ikke er omfattet af forbud mod forskelsbehandling. En arbejdsgiver kan med andre ord principielt foretrække en dansk statsborger frem for en udenlandsk statsborger ved ansættelse af en medarbejder.

Jeg understregede imidlertid dengang og gør det også nu, at det er en betingelse, at en sådan forskelsbehandling ikke sker indirekte under henvisning til lovens kriterier, f.eks. kriteriet om national oprindelse. Hvis den egentlige grund til, at man ikke ansætter udenlandske statsborgere, er, at man ikke ønsker at ansætte personer af udenlandsk oprindelse, er det altså en overtrædelse af forbudet. Kun hvis det er selve statsborgerskabet, der er relevant, f.eks. hvis man skal ansætte en tjenestemand, er forskelsbehandling tilladt.

Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at forestille mig situationer i praksis, hvor det skulle være sagligt velbegrunder for private virksomheder at foretrække danske statsborgere frem for udenlandske statsborgere. En forskelsbehandling skyldes i virkeligheden sjældent det mere formelle begreb »statsborgerskab«, men snarere det materielle begreb om national oprindelse.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er jo slet ikke det, der er tale om, må jeg sige til ministeren. Det er da rigtigt, som ministeren siger, at forskelsbehandling ikke må være udtryk for en indirekte diskrimination på grund af race, hudfarve, afstamning eller national eller etnisk oprindelse, men det er jo ikke det, det her drejer sig om. Det drejer sig om, at på baggrund af tre klager fra dokumentations- og rådgivningscenteret har Arbejdsmarkedsstyrelsen nu besluttet, at man aldrig mere må kræve i annoncer, at jobansøgere skal kunne dansk. Det er jo det, sagen her drejer sig om.

Jeg mener helt klart, at arbejdsgiveren stadig må have ret til at annoncere efter arbejdskraft, der skal kunne tale og forstå dansk. Det er det, sagen drejer sig om, og det vil jeg godt bede ministeren om at forholde sig til. Hvad vil ministeren gøre over for Arbejdsmarkedsstyrelsen, som jeg mener handler klart i strid med lovgivningen?